

nøs Balance i det hele taget staaer godt, er givet, det er udtalt saa mange Gange og fra saa mange Sider, at der neppe kan være Tvivl om, at det er rigtigt; ud fra denne Betragtning mener jeg ogsaa, at det konservative Parti til enhver Tid har handlet, naar det gjaldt om at skaffe Balance, vi har aldrig paa noget Punkt modsat os at yde de fornødne Ofre, ogsaa af Hensyn til at den danske Krone derved støttedes. Men bortset fra Statsregnskabet bliver der altsaa Handelsbalancen tilbage. Og der er Forholdet det, at der paa Handelsbalancen for det svundne Aar er et Underskud paa omkring 350 Mill. Kr. Nu ved vi alle, at Handelsbalancen ikke behøver at være positiv, det har den vel overhovedet aldrig været i de senere Aar; vi ved, der er skjulte Indtægter, og vi ved ogsaa, at et Land, der i højere Grad indfører f. Eks. Maskiner, end det udfører Ting af lignende Art, kan have en negativ Handelsbalance, uden at det paa nogen Maade kan siges at skade Landets produktive Kraft. Det er klart, at hvis jeg køber en Arbejdsmaskine til 100 000 Kr., for at nævne et stort Beløb, og denne Maskine kan gavne mig i min Produktion, behøver det, at jeg kommer af med 100 000 Kr., i og for sig ingenlunde at skade den sunde Handelsbalance.

Men selv om man altsaa maa erkende, at Handelsbalancen ikke behøver at være positiv, tror jeg, at man efterhaanden nu fra praktisk talt alle Sider er kommet til den Overbevisning, at det Minus, der findes, er for stort. Spørgsmaalet er da, hvor meget Underskuddet skal bringes ned, og jeg tror, at Opfattelsen almindelig har fæstnet sig omkring, at det skal bringes halvdandet til to Hundrede Millioner Kroner ned; hvis det kunde naas, var det godt.

Som tidligere bemærket, har man ofte talt om at sætte Pengesedlen i Forhold til Guldet. Der er fra visse Sider en magisk Tro paa Ordet Guld. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke den Tro, at Guldet i sig selv er afgørende. I et Foredrag, som Redaktør Thalbitzer forleden holdt i den konservative Forening her i Byen, udtalte han ogsaa, at man i Amerika — og der er netop særlig Grund til at tænke paa Amerika, naar man taler om Guld, idet det er det eneste Land, i alt Fald af større Omfang, som endnu har Guldindløselighed — regnede man i hvert Fald ikke afgørende med Guld, men med hele Stillingen, saadan mere i al Almindelighed taget, og jeg tror, at dette er et langt sundere og naturligere Anlæg for Bestemmelsen af et Lands hele økonomiske Stilling.

Jeg tror, at man meget bedre kan karakterisere Forholdet mellem Landenes Valutaer derigennem, at det ene Land som Forretning betragter det andet Land ligeledes som Forretning og siger til sig selv: Hvorledes trives denne Forretning? Med andre Ord, at Forretningen Amerika spørger: Hvordan klarer egentlig Forretningen Danmark sig? Arbejder den paa et sundt Grundlag? Konsoliderer den sig, eller gør den det stik modsatte? Og da nu vor Handelsbalance fornuftigvis mellem de Folk, der har Interesse af sligt, er lige saa vel kendt i Amerika som her, synes det mig ganske naturligt, om man i Amerika vil sige som saa: Forretningen Danmark er vist en ret daarlig Forretning i Øjeblikket; naar vi skal handle med den Forretning, maa vi have en Risikopræmie — og saa, naturligvis ikke just efter ganske bestemte Regler, men følelsesmæssigt og mange Momenter taget i Betragtning sætter man altsaa den danske Krone forholdsvist lavt. Jeg tror, at dette er Hovedgrundlaget for Takseringen af den danske Mønt.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte sig om det besynderlige i, at Danmark, som dog i saa mange Henseender er et godt og rigt Land, valutamæssigt set stod saa svagt. Dette forekommer mig ingenlunde saa ubegribeligt, idet jeg har den Tro, at Danmark i stærkere Grad end noget Land, som staaer stærkt, lever over Evne. Og at dette er Hovedondet med Hensyn til Handelsbalancen, at vi forbruger for meget, turde efter mine Begreber være hævet over enhver Tvivl. Det er mig da ogsaa en Tilfredsstillelse, at f. Eks. det ærede Medlem Hr. Hauge ved et politisk Møde i Bogense forleden udtalte som sin Mening, at der bruges for meget i dette Land.

Saa bliver da Spørgsmaalet: Hvorledes er det muligt at nedbringe Forbruget? Der kan man give det Svar, at det kan ske ved Besparelser. Men hvorledes fremkalde disse Besparelser? Man maatte maaske hellere bruge Ordet „Opsparing“. Men hvorledes da fremkalde det? Vi ved, at der for længst er appelleret til Folk i den Retning, at man skulde spare. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup er et af de Medlemmer, som i stærkest Grad ude omkring i Landet har gjort sig til Talsmand derfor; og jeg erkender, at hvis de i dette Tilfælde gode Raad, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup har at give, virkelig vilde blive fulgt, var det absolut den mest tiltalende Vej at gaa. Jeg tror imidlertid ikke, at Sandsynligheden for den frivillige Besparelse